

vysloveno, že čin stěžovatelů jen pro překážku odjinud v to přišlou a náhodou dokonán nebyl a ač ani v oněch otázkách není uvedeno, ani přisvědčením porotců k případným otázkám kontrolním není zjištěno, že — jak stížnosti předpokládají — bylo stěžovatelům lze podniknouti útok na Š-u nebo dokonce (stížnost A-ova) usmrtiti ho, třebaže se nedal vláskati do kobky. Řádným doličením zmatku čís. 10 písm. a) jsou jen vývody stížnosti A-ovy, že činnost stěžovatelů (a jejich spolupachatelů) uvedená v otázkách, o nichž právě bylo se zmíněno, totiž činnost záležející v tom, že stěžovatelé opatření pomůckami k jeho přepadení snažili se přiměti Jaroslava Š-u ke vstupu do kobky, nedosáhla onoho období, které má v zápětí trestnost, že byla jen beztrestným přípravným jednáním, nikoliv jednáním vedoucím ke skutečnému provedení (rozuměj loupežné vraždy). Než ani s touto námitkou nelze souhlasiti. Z mezi beztrestného přípravného jednání vykročuje a vstupuje v dosah ustanovení o trestném pokusu — viz rozh. čís. 4131, 3182 sb. n. s. a j. — činnost pachatele, jakmile se ji pachatelův úmysl, přivoditi výsledek, jehož úmyslné způsobení trestní zákon tresce, projevil způsobem pro třetí osoby poznatelným, neboli takovým způsobem, že pozorovatel zevního děje může z něho poznati zlý úmysl pachatelův, třebaže nebyl naprosto vyloučen ani jinaký výklad, nanejvýš výklad užší, než by odpovídal skutečnému úmyslu pachatelovu. Proto nezáleží na tom, že předměty, jež byly stěžovateli připraveny k vykonání skutku, nebyly takové, že by bylo jejich použití bezpodmíněně muselo způsobiti smrt osoby, na niž by jimi bylo útočeno, ani na tom, že připravené pomůcky nepoukazovaly nezbytně na úmysl vražedný a loupežný. Stačí, že s druhé strany pomůcky ty svou povahou nevyklučovaly předem, že jich mohlo býti použito také k uskutečnění úmyslu uvedeného obsahu. Uchystání si jich mohlo tedy býti posouzeno za výraz takto seznatelně se projevivšího úmyslu pachatelů, směřujícího k protiprávnímu útoku na osobu do kobky vlákanou vůbec, a nebyl zejména vyloučen ani závěr na úmysl dozorce (Š-u) usmrtiti a zmocniti se násilím proti němu cizích věcí movitých. O tom pak, zda tento možný úsudek byl také v souzené trestní věci průvodní látkou odůvodněn, zda tedy připravení si takových pomůcek za okolností případu bylo jednáním vedoucím ku skutečnému vykonání činu v otázce uvedeného, přísluší rozhodovati porotcům, poněvadž tu jde o otázku průvodní a skutkovou. Ti k ní v souzeném případě přisvědčili a soudní výrok o vině obžalovaných zločinem nedokonané vraždy loupežné na dozorce Š-ovi je jen právním zhodnocením dotyčného výroku porotců.

Čís. 4533.

Zabranie predmetov podľa § 61 tr. zák. možno vysloviť len v prípadoch, jestli ich použil páchatel' ku spáchaniu trestného činu úmyselne; nelze tento vedľajší trest uložiť pri trestných činoch spáchaných z neopatrnosti; učinil-li tak súd preca, zavinil zmätok podľa § 385 čís. 2 tr. p.

(Rozh. z 16. novembra 1932, Zm III 359/32.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. L., obžalovanému zo zločinu úmyselného zabitia človeka, zmätočné sťažnosti obžalovaného a jeho obhájcu jednak odmietol, jednak zamietol; z dôvodu zmätku podľa § 385 čís. 2 tr. p. však z úradnej povinnosti zrušil rozsudok porotného súdu vo výroku, ktorým bolo vyslovené zhabanie guľovnice v smysle § 61 tr. zák. a jej zaslanie štátnemu zastupiteľstvu, tento výrok pominul a uložil súdu prvej stolice, aby zabavenú guľovnicu (pušku) vydal obžalovanému.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní rozsudku porotného súdu najvyšší súd zbadal, že ačkoľvek obžalovaný bol uznaný vinným prečinom podľa § 290 tr. zák., tedy trestným činom spáchaným z neopatrnosti, porotný súd nariadil v smysle § 61 tr. zák. zhabanie guľovnice (pušky) a zaslanie tejto po nadobudnutí pravoplatnosti rozsudku štátnemu zastupiteľstvu. Podľa § 61 tr. zák. majú byť zhabané tie predmety, ktoré boli použité ku spáchaniu zločinu alebo prečinu. Slova tieto je treba vykladať tak, že ide o predmety, ktorých bolo ku spáchaniu úmyselne použité, ich zhabanie nemá tedy miesta, akonáhle tento úmysel nie je daný. Pokiaľ tedy v tomto prípade porotný súd vyslovil zhabanie uvedeného predmetu, nezachoval hľadiac k tomu, že zhabanie je vedľajším trestom, trestnej sadzby stanovenej v zákone a zavinil zmätočnosť v smysle § 385 čís. 2 tr. p., ktorej je podľa posledného odstavca citovaného § treba dbať z úradnej povinnosti. Preto najvyšší súd pokračoval v smysle 1. odst. § 33 por. nov., zrušil dotýčny výrok, vyslovené zhabanie pominul a podľa § 187 tr. p. uložil súdu prvej stolice, aby guľovnicu (pušku) vrátil obžalovanému.

Čís. 4534.

Miestom spáchania priestupku podľa § 8 zák. čís. 4/31 Sb. z. a n. (aliment. zák.) je miesto pobytu osoby povinnej poskytovať výživu alebo zaopatrenie.

Bol-li čin spáchaný v obvode viac okresných súdov, je miestne príslušný ten okresný súd, ktorý druhé predstihol (§ 16 odst. II. tr. por. drier uhor., § 51 tr. ř. drier rak.).

(Rozh. z 16. novembra 1932, Nd III 30/32.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti V. B. pre priestupok podľa § 8 zák. čís. 4/1931 sb. z. a n., zavedenej pred okresným súdom v Lučenci v rozpore o príslušnosť medzi týmto okresným súdom a okresným súdom trestným v Prahe v neverejnom zasadaní senátu takto sa usniesol: V smysle § 28 tr. p. sa vyslovuje, že v tejto trestnej veci je miestne príslušný okresný súd vo Zvolene.

Z d ô v o d o v:

Trestný čin bol spáchaný po nadobudnutí účinnosti zákona zo dňa 16. decembra 1930 čís. 4/1931 Sb. z. a n. do 15. apríla 1932 (deň trestného oznámenia). Jako zo spisov plynie, menil obvinený v tejto dobe